

Als er niets te virus

Robin van der Sloot

Als er niets te virus

Tweede druk 2020

Coverontwerp: Robin van der Sloot & Stefano Masmeijer

Titel: Monique van der Sloot

ISBN:9789464183382

©Robin van der Sloot

Voorwoord

Een jaar vol ellende kan best wel iets moois opleveren. Ik had nooit gedacht dat ik überhaupt een gedichtenbundel zou (kunnen) schrijven. Het was geen doel of iets wat ik écht graag wilde doen. Het ontstond. Het klinkt een beetje raar, maar ik schreef al heel lang gedichten. Gewoon om het gevoel te verklaren van wat je voelt, het liefst extra overdreven.

Nadat ik van mijn tweede opleiding vervroegd was gestopt, had ik een half jaar vrij. Als je weet dat je een half jaar helemaal vrij bent, ga je natuurlijk dingen plannen. Ik was er aan toe om even niets aan mijn hoofd te hebben qua school of ingewikkelde dingen. Twee verschillende opleidingen in 1,5 jaar, die beide ontzettend tegen vielen. Even kort burn-outverschijnselen en weer door naar de volgende opleiding. Mijn stressniveau door de dagen heen was ontzettend hoog. Dan ben ik al een behoorlijke stresskip, dus dat werkt allemaal totaal niet mee. Doordat ik nu veel tijd had en niets om me aan vast te houden verder, zocht ik naar structuur. Werk. Gewoon iets voor erbij, niet fulltime maar wel dat ik mijn weken door kon komen. Dat natuurlijk naast alle leuke dingen die ik had gepland; afspreken met vrienden, naar de film, festival in het buitenland, nog een festival, een concert en nog veel meer. Je raad het al. Daar was onze grote vriend COVID-19, niets wat ik gepland had ging door en alles verschoof een jaar of verviel compleet.

De wereld stond stil voor een paar maanden. Toen was er ineens tijd.

Het enige wat over was gebleven van wat ik gepland had was werk. Misschien was het toch een goed idee om veel te gaan werken?

Overall waar ik solliciteerde zochten ze iemand voor in het weekend, of met onmogelijke verwachtingen, dus niet iets wat ik wilde.

Dan maar inschrijven bij een uitzendbureau. De dag nadat ik me had ingeschreven werd ik 's morgens uit mijn bed gebeld. De vraag was of ik in de nachten wilde werken en of ik gelijk zou willen komen om te beginnen. Daarvoor nog even mijn gegevens in orde maken bij het uitzendbureau en dan gelijk door. Ik ben uit bed gesprongen, aangekleed, broodje gesmeerd en vertrokken naar het uitzendbureau.

Nog half slapend had ik een gesprek met het uitzendbureau tot de meneer die daar zat werd gebeld. De boodschap van de gene die belde was dat ik nu niet gelijk hoefde te komen, maar als ik daar nog wilde werken dat ze me echt nodig hadden. Het scheen op dit moment nogal een rommeltje te zijn met verbouwingen en dergelijke, daarnaast ruzie onderling en was er geen aangewezen leidinggevende dus ze deden het allemaal een beetje.

Maar ik kon daar werken van 4 uur 's ochtends tot half 12. Door deze gekke tijden, werden de dingen die al jaren hetzelfde waren, compleet omgegooid. Ik woonde nog amper thuis, het huis van mijn vriend was dichterbij werk en omdat ik zo ontzettend vroeg moest opstaan had ik niet de behoefte om nog reistijd mee te rekenen. Daarnaast ging het met eten en slapen compleet de mist in. Sommige dagen at ik bijna niets en andere dagen kon ik niet stoppen met eten. Mijn slaapritme was natuurlijk helemaal omgegooid. Ik ging meestal naar bed om 8 uur 's avonds en stond dus weer om kwart voor 3 op. Ondanks dat het veel negatieve dingen met zich mee bracht heb ik er heel erg van genoten en er veel

uit kunnen halen. Ik heb heel veel tijd gehad om te schrijven, tussen het werk door. Daarnaast had ik ongelooflijk veel inspiratie doordat er met mij en om mij heen ineens heel veel dingen gebeurde. Naast dat ik al meerdere studies mislukt waren en ik zelf af en toe behoorlijk in de knoop zat, bleef daar mijn inspiratie dan ook wel een beetje op hangen.

Mijn werk was vergelijkbaar met een telefoniste, ik moest veel bellen, veel overleggen en tabellen vol met getallen en tijden in de gaten houden. Ik was op dat moment bezig met een boek te schrijven, maar het lukte niet zoals ik wilde. Na 30 pagina's gaf ik het op. Tegelijkertijd ontstonden er gedichten tijdens het werk en ik bleek behoorlijk scherp te zijn op de vroege ochtend. De eerste serieuze gedichten waren wat onduidelijk soms of juist ontzettend overdreven, zeker niet waard om die te delen. Langzamerhand werden ze steeds beter en begon ik ook meer trots op te zijn. De gedichten verzamelden zich in mijn online notitieblok in mijn telefoon. Het werden er zo veel ineens. Misschien maar een gedichtenbundel maken?

Heel veel leesplezier!

de punt en een komma
beide verschillend
een ander doel
een ander begrip
maar toch kunnen beide
samen een punt komma worden
de punt een einde
de komma halverwege
en de puntkomma een begin

vechten, rennen, springen, vallen en weer opstaan en doorgaan
geen tijd voor rust
't is tijd om te leren
want er is nog zo veel te leren
niets te missen en het liefst nog iets extra
dan een tegenslag, ga maar door, ga ervoor
je kunt het wel, het lukt je vast wel
dan maar weer rennen vallen niet slapen, leren en doorgaan
geen tijd voor rust
't is tijd om te leren
tijd te kort, doorgaan, niet stoppen
want ik red het wel
weer een tegenslag, rennen, niet slapen, huilen,
vallen en doorgaan
want ik kan het wel en ik moet het aankunnen

maar als het studeren een depressie word
is een opleiding toch levensverspilling?

vechten, rennen springen
vallen en weer opstaan
doorgaan
geen rust
tijd om te leren
want er is nog zoveel
niets te missen
liever wat extra
dan een tegenslag
ga door
ga ervoor
je kunt het
het gaat lukken
dan maar weer rennen
vallen, niet slapen, leren
doorgaan
geen rusttijd
tijd om te leren
tijd te kort
het moet lukken

als leren een depressie word
is een opleiding toch levensverspilling